

Vraag van 5.1.2e 5.1.2e

Bij deze ben ik zo vrij om je een vraag voor te leggen over het (al dan niet) van toepassing zijn van art 20a Wet Vpb 1969 na het schenken van aandelen met toepassing van de BCR in de SW en DSR in de IB. Ik heb je naam doorgekregen van 5.1.2e Ik heb korte tijd met hem samengewerkt 5.1.2e hij werkt thans 5.1.2e

Onlangs werd door twee verschillende advieskantoren aan mij de vraag voorgelegd of na het schenken van aandelen in een B.V. al dan niet art. 20a Wet Vpb van toepassing was.

Primair ben ik van mening dat, afhankelijk van de feiten, artikel 20a Wet Vpb inderdaad van toepassing kan zijn en dat dus na het schenken van de aandelen de verliezen niet meer verrekenbaar zijn. Op zicht vind ik dit wel opmerkelijk, nu in feite er geen handel in een verlieslichaam plaatsvindt maar een overdracht binnen familie (of in voorkomende gevallen aan personeelsleden). Voor de overgangen krachten erfrecht is een uitzondering geregeld in art 20a lid 2 onderdeel a Wet Vpb, maar voor de schenkgevallen dus niet.

Ik ben al aan het zoeken geweest of hier zijdens het ministerie een goedkeuring voor is gegeven, maar heb niets kunnen vinden. Daarbij vind ik het opvallen dat ik nu twee vragen hierover krijg.

Mijn vragen aan jou zijn:

Is er bij jou bekend hoe hier in de praktijk mee omgegaan wordt?

Indien art 20a Wet Vpb van toepassing is, heeft een beroep op de hardheidsclausule zin (voor zover jij dat in kan schatten)?

Is er bij jou bekend of hier elders in het land aandacht aan wordt besteed (wellicht sinds kort), dit mede gelet op de vragen die ik hierover kreeg?

Ik hoop dat je mijn vragen wil en kan beantwoorden. Mocht je nog een nadere toelichting willen, schroom dan niet om contact op te nemen.

GEACCEPTEERD ANTWOORD

Betreft: Schenking van aandelen in holdingvennootschap

29 sep. 2016

Zoals beloofd zou ik nog terugkomen op jouw vraag. In jouw casus worden de aandelen in een holdingvennootschap geschonken aan de kinderen. Deze holding vennootschap vormt geen fiscale eenheid en heeft daarom (houdster)verliezen. Artikel 20a voorziet niet in een vrijstelling voor de schenking van aandelen (maar louter krachtens erfrecht of huwelijksvermogensrecht). Jouw (aanvullende) vraag in deze casus is op welke wijze je het beleggingsbegrip moet interpreteren bij holdingvennootschappen.

De uiteenzetting die je hieronder geeft is juist. Voor de toepassing van artikel 20a dien je te kijken naar de activa van belastingplichtige. Ook de activiteiten toets vindt plaats per belastingplichtige en niet op concern- of groepsniveau. In de parlementaire behandeling is het volgende over holdingvennootschappen gezegd:

"De leden van de VVD-fractie vragen hoe het beleggingscriterium moet worden uitgelegd bij holdingmaatschappijen. Daarbij vragen zij hoe dat criterium uitwerkt bij een passieve holding met een actieve dochtermaatschappij respectievelijk bij een actieve moedermaatschappij met een dochtermaatschappij waarvan het vermogen voor een belangrijk deel uit beleggingen bestaat.

Beleggingen zijn bezittingen die geen functie vervullen in de uitoefening van een onderneming, maar die worden aangehouden met oog op het verkrijgen van rendement dat bij normaal (actief) vermogensbeheer mag worden verwacht. Bij een zuiver passieve holding is het mogelijk dat de aandelen in een actieve dochtermaatschappij een belegging vormen, ongeacht of het pakket aandelen een deelneming vormt in de zin van artikel 13, tweede lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969. In de situatie van de actieve houdstermaatschappij, kunnen er echter ook bezittingen, waaronder deelnemingen, zijn die een belegging vormen. Dat hangt af van de functie die de bezittingen vervullen. Indien de deelneming wordt aangehouden in verband met de relatie tussen de eigen bedrijfsuitoefening en de bedrijfsactiviteit van de dochtermaatschappij, is geen sprake van een belegging. Indien de deelneming niet zo'n functie binnen de onderneming van de actieve houdstermaatschappij vervult, is sprake van een belegging."

Nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 2000/2001, 27 209, nr. 6, pagina's 41 en 42.

Vertaald naar jouw casus betekent dit concreet dat voor de zuiver passieve holdingmaatschappij geldt dat deze geen activiteiten ontplooit met betrekking tot de actieve dochtermaatschappij. Er kan dan ook geen sprake zijn van een actieve betrokkenheid van de houdstermaatschappij bij de dochtermaatschappij op bestuurlijk, beleidsvormend en/of financieel terrein.

Desondanks geeft de staatssecretaris aan dat het dan niet per definitie noodzakelijkerwijs is dat de door deze passieve houdstermaatschappij gehouden aandelen in een actieve dochtermaatschappij een belegging vormen (ongeacht of het pakket aandelen een deelneming vormt in de zin van artikel 13, lid 2 Wet Vpb 1969). Die conclusie lijkt mij juist, omdat je nog altijd de vraag moet beantwoorden of de houdstermaatschappij met haar bezit van aandelen in de dochtermaatschappij niet enkel streeft naar het rendement en de waardeinstijging die van het bezit bij normaal vermogensbeheer kunnen worden verwacht en dat die aandelen derhalve niet slechts worden gehouden vanwege hun betekenis (functie) als waardepapier.

Je moet dus kijken waarom de houdstermaatschappij de aandelen in de dochtermaatschappij houdt. Een 100% belang en financiering wekt op zijn minst de indruk dat het meer is dan een belegging. Het is (zeker dan) aan de tegenpartij om dit feitelijk te weerspreken.

Indien het aandelenbelang haar enige bezitting is en de deelneming als belegging geldt, dan gelden de uitzonderingen van lid 4 en 11 niet omdat de balans gedurende negen maanden grotendeels uit beleggingen bestaat. Alleen de herwaarderingsmogelijkheid van artikel 12 zal dan nog sociaal kunnen bieden. Indien dit belang onder de werking van de deelnemingsvrijstelling valt, biedt dit ook geen oplossing.

Ik vertrouw erop je hiermee voldoende te hebben geïnformeerd. Indien je nog vragen hebt, neem dan contact met mij op.